

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010272
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010272.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2015, v trestnej veci odsúdeného N. M., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania prejednal sťažnosť, ktorú si odsúdený podal proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch sp.zn. 2Nt/16/2014 zo dňa 18.3.2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného N. M., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného N. M. na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Piešťanoch sp.zn. 1T/203/2011, v ktorej bol rozsudkom zo dňa 09.09.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/107/2013 zo dňa 19.11.2013 odsúdený pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písmeno d/ Trestného zákona a iné, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Okresný súd konštatoval, že po vykonanom dokazovaní nezistil podmienky pre obnovu konania tak, ako to stanovuje § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že na okresný súd na základe návrhu odsúdeného N. M. zo dňa 04.09.2014 vykonal dokazovanie, a to výsluchom svedkov Y. Y., Z. U. a H. U., ďalej vykonal dokazovanie prehratím záznamu, ktorý predložil obhajca obžalovaného, ako aj oboznámeným listom, ktorý mal byť doručený odsúdenému od Z. S. a napokon po oboznámení týchto dôkazov okresný súd konštatoval, že z týchto dôkazov nevyplývajú žiadne nové skutočnosti. Nevyplýva predovšetkým z nich tá skutočnosť, že by sa osoba menom Z. S. pôvodom z Macedónska mala zdržiavať v byte odsúdeného v čase vykonania domovej prehliadky táto skutočnosť nevyplýva hlavne z prehratého videozáznamu, ktorý je nekvalitný, nevedno z akého je dátumu, celý rad vecí možno z neho ťažko identifikovať, videonahrávka je evidentne zostrihaná tak, že ani táto nahrávka nepreukazuje žiadne nové skutočnosti. Okresný súd teda bol toho názoru, že neexistujú nové skutočnosti, ktoré by preukazovali možnosť iného rozhodnutia o vine odsúdeného, pretože osobou Z. S., ako aj ďalšou osobou spomínanou odsúdeným už v prípravnom konaní, a to údajne s menom A. sa tak okresný súd, ako aj krajský súd zaoberali v pôvodnom konaní, a teda ani základná otázka, ktorá mala byť predmetom obnovy konania, t.j. že sa táto osoba mala zdržiavať v jeho byte už bola riešená ešte pred podaním návrhu na povolenie obnovy konania, a teda nejde o žiadnu novú skutočnosť.

Proti tomuto uzneseniu si zahlásil sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa jeho názoru vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy skôr neznáme, ktoré by samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, pričom treba poukázať predovšetkým na záznam kamery v jeho byte, o ktorom nevedel, že existuje a ani nevie z akých dôvodov ho nezabezpečila polícia, ktorá robila prehliadku bytu. Na videozázname je jasne vidieť

ako iná osoba než on, a to Z. S. manipuluje s drogami, čo rozhodne možno považovať za skutočnosť spôsobilú odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Rovnako je na zázname vidno svedka U. a J., ktorých súd nevypočul k obsahu videozáznamu.

Odsúdený preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku na základe sťažnosti podanej v zákonom stanovenej lehote preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd preskúmajúc postup okresného súdu zistil, že po obdržaní návrhu na povolenie obnovy konania okresný súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré boli navrhnuté odsúdeným a ktoré dávali predpoklad rozumnej istoty, že tieto dôkazy budú mať vzťah predmetu konania, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne mu záveru, ktorý vyjadril v konečnom dôsledku vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd v napadnutom uznesení v dostatočnej miere, jasne a presvedčivo zdôvodnil v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku, na základe akých právnych skutočností a právnych úvah považuje návrh odsúdeného za nedôvodný.

Krajský súd sa s týmito úvahami v plnej miere stotožňuje, v podrobnostiach na ne poukazuje.

Považuje len vo všeobecnosti za potrebné aj s ohľadom na obsah sťažnosti odsúdeného upozorniť, že v posudzovanej veci mala byť podľa návrhu odsúdeného ako novou skutočnosťou účasť Z. S. v byte počas domovej prehliadky, resp. aj pred ňou, resp. malo by nové konanie preukázať, že tento sa v jeho byte zdržiaval, a teda malo ísť o novú skutočnosť.

K tomuto krajský súd podotýka, že touto skutočnosťou sa zaoberali už orgány prípravného konania, pretože tú istú obhajobu vzniesol už obžalovaný v priebehu prípravného konania, dokonca pri svojich prvých výsluchoch, ktorú skutočnosť následne orgány prípravného konania jednak prostredníctvom výpovedí svedkyne N. R., ako aj prostredníctvom Úradu hraničnej a cudzineckej polície, ako aj inými dôkazmi vrátane právnou pomocou z Macedónskej republiky sa zaoberal a tieto skutočnosti vyhodnotil. V tomto smere krajský súd podotýka, že samotná svedkyňa N. R. už vo svojej výpovedi v prípravnom konaní poprela obhajobu obžalovaného pritom nepochybne z jej výpovede vyplýva, že ide o priateľku odsúdeného, ktorá v tom čase s ním dokonca v predmetnom byte aj občas prespávala. Tá uviedla, že túto osobu nikdy nevidela. Zodpovedá skutočnosti, že táto svedkyňa na hlavnom pojednávaní čiastočne zmenila svoju výpoveď v prospech odsúdeného, avšak táto výpoveď bola už v súdnom konaní definitívne vyvrátená ďalším dokazovaním, z ktorého napríklad vyplýva, že v evidenčných systémoch REGOB a evidencii cudzincov sa osoba menom J. S. nenachádzala, a to ani samostatne ani v rôznych variáciách tohto mena na území SR. Ako vyplýva rovnako tak z dôkazu vyplývajúceho z vyjadrenia Úradu hraničnej a cudzineckej polície, cudzinec menom J. N., ako aj osoba menom A. macedónskeho pôvodu sa v systémoch, ktoré cudzinecká polícia využíva nenachádzajú.

V súdnom konaní tiež bolo zistené, že, a to prostredníctvom Veľvyslanectva SR v Skopije, že osoba J. S. vycestovala z Macedónska v roku 2011 v mesiacoch január, február, marec 2011 a následne až vo februári 2012. V období od marca 2011 až do februára 2012 nie je evidovaný žiadny odchod tejto osoby z Macedónska.

A práve v súvislosti s touto základnou otázkou už krajský súd vo svojom uznesení sp.zn. 3To/138/2012 zo dňa 22.01.2013 odmietol obranu v tom čase obžalovaného s tým, že táto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Krajský súd konštatoval, že pri domovej prehliadke boli nájdené cestovné doklady výlučne odsúdeného M. N., konkrétne jeho cestovný pas s čitateľným dátumom narodenia, ktorý je totožný s dátumom narodenia ako je na vyššie uvedených cestovných dokladoch, a teda išlo o doklady obžalovaného.

Krajský súd hodnotiac všetky dôkazy dospel k záveru, že obrana obžalovaného je účelová a jeho požiadavka na zabezpečenie výsluchu svedka J. S. je nadbytočná.

Krajský súd v tomto uznesení sa aj z ďalších iných pohľadov zaoberal už predmetnou obhajobou odsúdeného N. M..

Pokiaľ teda tieto skutočnosti mali byť eliminované predovšetkým výsluchmi svedkov z konania o obnove a hlavne videonahrávkou, ktorú predložil obhajca odsúdeného, krajský súd tieto dôkazy hodnotí ako zjavne nehodnoverné a nespôsobilé za dôkazy, ktoré by mohli byť považované za závažné nové dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutie o vine.

Krajský súd len poukazuje na to, že s týmto videozáznamom sa odsúdený v pôvodnom konaní neobhajoval, predložil ho až v súvislosti s návrhom na povolenie obnovy konania, pričom jeho výpoveď je v tomto smere rozporná, pretože na jednej strane tvrdil, že o tomto zázname nevedel, na druhej strane

tvrdil, že tento vznikol tak, že mal v byte kamerový systém, o ktorom S. nevedel, mal ho tam preto, že keby sa niečo stalo, aby vedel dokázať pravdu, aké boli skutočnosti. Pokiaľ by tieto skutočnosti zodpovedali skutkovému reálnemu stavu, tak by odsúdený istotne vystúpil s touto obhajobou už v priebehu súdneho konania, čo sa však nestalo.

Absolútne nehodnoverný považuje tento videozáznam aj krajský súd z dôvodu, z akého na to poukázal okresný súd, ako aj zástupca krajskej prokuratúry. Tento videozáznam je aj podľa názoru krajského súdu nehodnoverný už len preto, že nevedno vôbec ako vznikol, kto ho kedy zabezpečil, prečo ho predložil až po niekoľkých rokoch od vzatia N. M. do väzby, okrem toho záznam je veľmi nekvalitný, je nesúrodý, obsahuje výstrihy a podobne.

Rovnako tak zo svedeckých výpovedí nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť predchádzajúce hodnotenie obrany N. M. vznesené v pôvodnom konaní.

Krajský súd teda konštatuje, že dôkazy vykonané v priebehu konania o návrhu na povolenie obnovy nie sú spôsobilé spochybniť dôkazy, na základe ktorých bol právoplatne odsúdený uznaný za vinného, a preto krajský súd jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.